

[CLIQUEZ ICI POUR TELECHARGER LE FICHER COMPLET](#)

- Une petite trahison- Chapitre 1 -	בגידה קטנה- פרק 1
<p>Tout a commencé en août 1980, un soir dans le quartier du Centre du Carmel. Là, une rencontre étrange s'est produite, mais pleine de sens pour le futur. Nous étions assis dans un restaurant et, comme d'habitude, Sylvia, avec son incroyable beauté, attirait l'attention de tout le monde - j'étais déjà habitué à ce phénomène. J'ai appelé la serveuse pour commander. Une fille est venue, typiquement israélienne, aux yeux noirs, aux cheveux bruns, un peu grosse. J'avoue que la plupart du temps, je laissais Sylvia commander en anglais pour nous deux. J'avais remarqué que nous recevions ainsi toujours un excellent service de tous les serveurs qui essayaient de la draguer. Mais cette fois, la serveuse me regardait tout le temps. C'était même embarrassant. Sylvia a également remarqué le fait et m'a dit: "Qu'est-ce qu'elle a, tu la connais ?" "Pas du tout !" Je lui ai répondu. Avant le dessert, la serveuse est revenue et m'a demandé en hébreu. "Monsieur l'assistant veut voir le menu des desserts, nous avons un merveilleux gâteau maison." J'ai été surpris ! J'ai demandé: "Vous me connaissez ?" Elle a répondu: «Oui, malheureusement, je m'appelle Ayelet, je suis étudiante en architecture, j'étais dans votre cours de maths et j'ai échoué à l'examen. Je me suis dit: "Quelle honte, je ne l'ai pas reconnue." Je me suis empressée de lui dire: "Je suis désolé Ayelet, mais tu sais, en tant qu'assistant, j'ai beaucoup d'étudiants et d'étudiantes." Elle répondit avec mépris: "Peu importe, je vois que tu as des choses plus importantes à faire avec ta princesse ! En tout cas, on se reverra, parce que je dois reprendre ton cours !" "J'espère que tu réussiras cette fois," répondis-je honnêtement. Elle sourit: "Cela dépendra de toi !" Et elle est partie.</p>	<p>הכל התחיל באוגוסט 1980, ערב אחד במרכז הכרמל. שם, קרה מפגש מוזר, אבל מלא משמעות לעתיד. ישבנו במסעדה וכרגיל סילביה, בחורה מדהימה, משכה את תשומת הלב של כולם- כבר התרגלתי לתופעה זו. קראתי למלצרית כדי להזמין. בחורה הגיעה, ישראלית טיפוסית, עם עיניים שחורות, שיער חום, קצת שמנה. אני מודה שרוב הזמן, נתתי לסילביה להזמין באנגלית לשנינו. שמתי לב שכך קיבלנו תמיד שירות מעולה מכל המלצרים שניסו להתחיל איתה. אבל הפעם, המלצרית הציצה בי כל הזמן. זה היה אפילו מביך. גם סילביה שמה לב לעובדה ואמרה לי: "מה יש לה, אתה מכיר אותה?" "בכלל לא!" עניתי לה. לפני הקינוח, המלצרית חזרה ושאלה אותי בעברית. "אדוני המתרגל רוצה לראות את תפריט הקינוחים, יש לנו עוגת הבית נהדרת". הופתעתי! שאלתי: "את מכירה אותי?" היא השיבה לי: "כן לצערי, קוראים לי איילת, אני סטודנטית לארכיטקטורה. הייתי בשיעור המתמטיקה שלך ואני נכשלת בבחינה". חשבתי לעצמי: "איזו בושה, לא זיהיתי אותה". מיהרתי להגיד לה: "אני מצטער איילת, את יודעת, כמתרגל, שיש לי הרבה סטודנטים וסטודנטיות". היא השיבה לי בזלזול: "לא נורא, אני רואה שיש לך דברים חשובים יותר לעשות עם הנסיכה שלך!" בכל אופן נתראה, כי אני נאלצת לקחת את הקורס עוד פעם!" "אני מקווה שהפעם תצליחי": עניתי בכנות. היא חייכה: "נראה, תלוי בך!" והיא עזבה.</p>

[CLIQUEZ ICI POUR TELECHARGER LE FICHER COMPLET](#)